

Τιμή 'στὸν Κουμουνοῦρο!... τὰς χώρας κυριεύει,
χωρὶς ν' ἀφίσῃ χήραις καὶ μαῦρα ὄρφανὰ,
ἐνῷ ὁ σὺρ Τρικούπης τὸν κόσμον ὀρφανεύει,
καὶ μέσα 'στὴν εἰρήνῃ πὸν πόλεμον γεννᾷ.
Καὶ ὁ Θεὸς εἰξεύρει ἀκόμη τι θὰ γίνη...
ἴσως παντοῦ ἀνάψῃ πολεμικὸ καμίνι.

Ἐμπρὸς λοιπὸν, ἄς ἐβγουν σπαθιὰ ἀπ' τὰ φικάρια,
μπαροῦτι ἄς ἀρχίσῃ εἰς ὅλους νὰ βρωμᾷ,
τιμὴ χρυσῇ καὶ δόξᾳ 'στὰ νέα παλληκάρια...
εἰρήνῃ 'ντροπιχσμένη τὸ αἷμά των τιμᾷ.
Πολεμικοὺς σπινθῆρας τὸ Καραλῆ ἄς χύσῃ
καὶ τὸ 'δικό μου στήθος μὲ φλόγες ἄς γεμίσῃ.

Καιρὸς νὰ ψάλλω πάλι θριάμβους καὶ παιᾶνας,
Νὰ 'δῶ καπνοῦ νεφέλας καὶ ὄψεις σκοτεινάς,
λεβέντηδες τοῦ Γρίβα, ἀγριωποὺς Τιτᾶνας,
καὶ νὰ κεντοῦν παρθένου σημαίας κυανᾶς.
'Αλλὰ πολὺ ἐπῆρε ὁ οἰστρός μου ἄερα,
κί' ἡ Μοῦσά μου δὲν πρέπει νὰ πάῃ παραπέρα.

Προσέξτε ἀπάνω 'στοῦ οἰστρου σας τὴ ζάλη
ἢ γαλανὴ σημαία νὰ μὴ θεατρισθῇ,
'στὸν κόσμο Δὸν Κιχῶτοι νὰ μὴ φανοῦμε πάλι,
καὶ ἡ τιμὴ τοῦ ἔθνους εἰς ῥάκῃ νὰ σχισθῇ.
Προσέξτε μὴ γίνη μασκακαλῆκι κί' ἄλλο,
κί' ἀντὶ χρυσῶν τροπαίων 'ντροπαῖς καινούριας ψάλλω.

Souris.

Η ΕΥΕΡΓΕΤΙΚΗ ΤΗΣ ΖΟΦΡΟΑ ΕΝ ΦΑΛΗΡΩ.

Ἦκούετο εἰς ὅξυς συριγμός, τὸ μεγαθήριον διέκοπτε
τὸ βαρὺ του ἄσθμα, ἐσφάδαζεν ἐπὶ στιγμὴν ὡς τρωθὲν
κῆτος, ἔπειτα ἴστατο ἀκίνητον, καὶ ἀπὸ τῆς κοιλίας του
ἐξεπῆδων ἐπὶ τῆς Φαληρικῆς ἀκτῆς μεταξωτὰ καὶ καλ-
τσοδέταις καὶ ρεδιγκόταις καὶ φέσια (ἀρσενικὰ καὶ θη-
λυκά.)

Ὅλα δὲ ἐκεῖνα τὰ πολύχρωμα ὄντα τὰ περιφέροντα
εἰς τὴν πλατεῖαν τὰς οὐράς των, τὰ πτερὰ των, καὶ τὰς
κεφαλὰς των, ἡδύναντο νὰ καταταχθοῦν 1) εἰς ὅσα ἦλθον
νὰ πανηγυρίσωσι τὸν θρίαμβον τῆς Ζοφροᾶ καὶ τῇ προ-
σφέρωσι τὰ δῶρά των καὶ τὰς ἀνθοδέσμας των, ἢ τοῦ
λάχιστον τὸν λάρυγγά των καὶ τὰς παλάμας των. 2) εἰς
τὰ ἀνήκοντα εἰς τὸ ἀντίθετον κόμμα τὰ ἐπονομασθέντα
νυκτερίδας, διότι ἐπεθυμοῦν τὸ σκότος ἐκείνην τὴν ἐσπέ-
ραν καὶ δὲν ὑπέφερον τὴν λάμψιν, τὰ ἐλθόντα ὅπως φέ-
ρῳσιν ἀντίδρασιν καὶ προσφέρωσι τὴν ἀποδοκιμασίαν των
καὶ τὰς πεντάρας των. 3) εἰς τὰ ἰδόντα τὴν εὐεργετικὴν
τῆς κ. Λασσάλ καὶ ἐλθόντα νὰ ἰδοῦν ποῖα θὰ ἦτο ὥραιον

τέρα, καὶ χορτάσουν τὴν περιέργειάν των, ἢ ὅποια πολλὰ-
κις εἶνε ἀπικτητικώτερα ἀπὸ τὸν στόμαχον, καὶ 4) εἰς
τὴν γενικὴν τάξιν τῶν ἐλθόντων νὰ τοὺς καὶ τὰς ἰδῇ ὁ
κόσμος, νὰ ἰδοῦν τὸν κόσμον, νὰ παρατηρήσουν πῶς θὰ
πέρτουν τὰ κανδύλια τῶν πυροτεχνημάτων καὶ πῶς θὰ
σπᾷ τὸ καθένα ἐκεῖ ἐπάνω, καὶ νὰ δώσουν τὴν μιὰ κι' ἐ-
βδομηντὰ τους.

Πλησίον τῆς σκιάδος, τὰ ὄρφανὰ, τὰ ὁμοιόμορφα των
πιλίκια μὲ τὰ κίτρινα σειρήτια φοροῦντα διέχεον ἀπὸ
τῶν σπιλθόντων ὀργάνων των ἀρμονικοὺς τόνους ὀρχή-
στρας, συμμιγνυμένους ἐνίοτε μετὰ τῶν παιδικῶν φωνῶν.
πλήθος πολὺ τὰ περιεκύκλου, πρὸ πάντων δὲ παιδία, καὶ
τὰ ἤκορθετο μετὰ συμπαθείας καὶ συγκινήσεως.

Ἐπῆρξε εἰς τὴν δημοκρατικὴν καρδίαν μου, ἀναγνώ-
στά μου, μετὰ τῶν διαστήχων τῶν γραμμῶν τούτων
τῶν προωρισμένων διὰ τὴν εὐθυμον περιγραφὴν τῆς μεγα-
λοπρεποῦς εὐεργετικῆς μιᾶς καλλιτέχνης, νὰ θέσῃ ὀλί-
γους παλμούς συγκινήσεως διὰ τὰ ὄρφανὰ αὐτὰ, τὰ ὁ-
ποῖα πρὶν νὰ γείνωσιν ἐφηβοί, εἶνε ἤδη τέλειοι πολῖται
μὲ τὸ ἐπάγγελμά των καὶ τὴν ἀνάπτυξίν των. Ἐγὼ ὁ
ὅποιος δὲν συμφωνῶ εἰς τίποτε μὲ τὸν κ. Κουμουνοῦ-
ρον, ἤθελον νὰ περικυκλοῦμαι ἀπὸ πολλὰ, ὅσον τὸ δυνα-
τὸν περισσότερα, τοιαῦτα ὄρφανὰ!..

Λοιπὸν ὑπὸ τὸ ἡλεκτρικὸν φῶς τὰ πεταχτὰ, σερπετὰ,
μαργιόλικα διαβολάκια τοῦ Φαλήρου τρέχουν ἄνω κάτω,
νομίζεις ὅτι τὸ βᾶδισμά των κρατεῖ τὸν ζωηρὸν ῥυθμὸν
ἐνὸς πτερωτοῦ βάλς, τὸ ὅποιον παίζει ἡ ὀρχήστρα· μίαν
στιγμὴν κρύπτονται, γίνονται ἄφρανα, ἔπειτα ἐμφανί-
ζονται ἔξαφνα, ὡς νηραῖδες ἐξεληοῦσαι ἀπὸ τοῦ ἄντρου
των, τοῦ ἐξ ἀνθρωπίνου ὄγκου ἀποτελουμένου· ἡ πλατεία
εἶνε ἄλλη θάλασσα, παράλληλος τῆς ἄλλης, ἔχουσα ὀρ-
μητικώτερα τ' ἄλλεπάλληλα κύματά της τὰ ὅποια :

τᾶσπρα τὰ στήθεια τους ἔχουν γι' ἀφρό.

Ἀρροπλασμένα σώματα, τὰ ὅποια ἡ μάγισσα Νύμφη
τοῦ κάλλους ἐρράντισε μὲ τὰ εὐωδέστερά της τικαντά-
φυλλα, οὐρί, τὰ ὅποια ἐκ τοῦ ἡδυπαθοῦς παραδείσου σας
ἐφέρατε μαζὶ σας τὰς πτερωτὰ ὄνειρα τοῦ ἔρωτος καὶ
τῶν σπασμωδῶν φιλημάτων, ποτὲ, ποτὲ δὲν ἐδείξατε
λευκοτέρας τὰς πτέρυγάς σας καὶ ζωηρότερας τὰς ται-
νίχας σας, αἰσθηματικώταται περιστεραί, ποτὲ δὲν διε-
χύσατε μεθυστικώτερον τὸ μῦρόν σας ἀπὸ τῶν ἀρμονικῶν
σας χρωμάτων, γόησσα ἀνθοδέσμαι τοῦ Φαλήρου, ποτὲ
παρ' ὅσον προχθές ὅτε ἐστολίσατε τὴν ἐορτὴν τῶν ὀρ-
φανῶν ὦ! τὰ καυμένα!

Διάβολε! πῶς ἡ συγκίνησις ὁμοιάζει μὲ τὴν καταρ-
ροήν! θέλεις δὲν θέλεις φταιρνίζεσαι.

Ὅταν ἡ Ζοφροᾶ ἐνεφανίσθη ἐπὶ τῆς σκηνῆς ὡς Ma-
dame Favart μετημφιεσμένη εἰς χωρικὴν, στρουμποῦλα
καὶ χλιδῶσα, ὅλον τὸ θέατρον μετεβλήθη εἰς περίβολον
μανιακῶν· ἐγένετο ἡφαιστειώδης ἐκρηγῆς ἐπευφημιῶν,
θεαλλωδῶν χειροκροτημάτων, παταγωδῶν ἰαχῶν, ἀλα-
λαγμοῦ, ἀντάρας· οἱ πύραυλοι διηυλάκουν τὸ κοινόν
ἐρποντες ὡς ὄφεις καὶ ἐκρηγνύμενοι βροντωδῶς· ἄλλοι
ἐσπῶντο εἰς πολυχρώμους φανταστικούς πολυελαίους με-
γαλοπρεπῶς καταπίπτοντας ἐπὶ τῶν κεφαλῶν μας, ἢ δὲ
Ζοφροᾶ συγκεκινημένη πολὺ, ὑπεκλίνετο, ἔστελλε ἡχη-
ρότατα πτερωτὰ φιλήματα πρὸς τὸ κοινόν καὶ ἐλάμβανε
τὰς ὥραιας ἀνθοδέσμας ἄς τῇ προσέφερον.

Καὶ ἐλάμβανε καὶ ἐλάμβανε καὶ Μάϊός τις ἀνθόστεφ-
τος καὶ εὐωδῆς ἐπλήρου τὴν σκηνήν· διότι ἡμιλλῶντο

πάντες νὰ περιρράνῳσι διὰ τῶν πτερωτῶν, ὡς τὰ φιλή-
ματά της, ἀνθέων των τὸ καλλιτεχνικόν της τάλαντον.
Καὶ καθὼς ἐξ εἰδικῆς πηγῆς ἐπληροφορήθη, ὑπερβαί-
νουσι τὴν ἀξίαν τῶν ἐξακισχιλίων φράγκων τὰ ὑπὸ τῶν
θαυμαστῶν της προσενεχθέντα αὐτῇ πολύτιμα δῶρα.

Ἡ πρώτη ἀνθυδέρμη προσηνέχθη εἰς αὐτὴν ὑπὸ μι-
κροῦ ὀρφανοῦ τοῦ Χατζῆ Κώστα, τὸ ὁποῖον ἡ Ζοφρούα
ἐκυψεν ἐκυψεν, ἀπὸ τῆς σκηνῆς καὶ τὸ ἐφίλησε περιπαθῶς,
καὶ ὁ pardon μοὶ φαίνεται ὅτι θὰ φταιρηνισθῶ πάλιν. . .

Εἰξεύρετε πολὺ καλὰ, ἀναγνώτῃ μοι, ὅτι ὅλαι αἱ
εὐεργετικαὶ εἶνε χυμέναι εἰς τὸ ἴδιον καλοῦπι· ὁμοιά-
ζουσιν ἀνχμεταξύ των ὡς ἡ πρὸ τοῦ καθρέπτου φυσιο-
γνωμία μὲ τὴν ἐντὸς τοῦ καθρέπτου· περισσότεραι λοιπὸν
ἐρρίφθησαν ἐπὶ τῆς σκηνῆς μὲ τὰς κυανὰς καὶ ἐρυθρὰς
ταινίας των, τὸ ὄνομα C. Geoffroi διὰ κεφαλαίων
μεγάλων γρῆμμάτων πυροτεχνημένον ἐπυρπύληθη εἰς τὴν
Γ'. πρᾶξιν, ἥτις ἦτο ἡ Β'. τῆς Ἡμέρας καὶ τῆς Νυκτός,
διαχέον ἀνταύγειαν ὀγκωδῶν σαπφείρων καὶ τοπαζίων
καὶ ρουβινίων. ἅπερ μικρὸν κατὰ μικρὸν καταφλεγόμενα
κατηναλίσκοντο.

Ἄλλ' εἶχε καὶ τὸ ἑκτακτον ἡ εὐεργετικὴ τῆς Ζοφρούα.
Εἰς τὴν τελευταίαν πρᾶξιν, ὡς ἀπὸ μηχανῆς θεός, ἀπὸ
τῆς ὀροφῆς τῆς σκηνῆς κατήλθε ἐπὶ τῆς κεφαλῆς της μία
φόρμιγξ ἀρχαϊκὴ, περιβαλλομένη ἐκατέρωθεν ὑπὸ κλάδων
δάφνης καὶ μυρσίνης καὶ στηριζομένη ἐπὶ ταινίας στρε-
πτῆς κατὰ τὰ ἄκρα, ἐφ' ἧς ἦτο ἐπιγεγραμμένον: Au vrai-
talent.

Τοῦτο ἦτο ὑπαινιγμός τις κακεντρεχῆς, ἦτο κομμα-
τικὴ τις διχδήλωσις μυρίζουσα Κουμουन्दούρον καὶ Τρι-
κούπην, ἀλλ' ἐπειδὴ εἶνε ἀληθὲς ὅτι ἔχει ἀληθὲς talent,
τὸ ἐλητημονήσαμεν, ἐχειροκροτήσαμεν ὅλοι μας ὅσον ἡδυ-
νάμεθα ραγδαϊότερον, κ' ἐβύγομεν ὀλίγον πρὶν νὰ τελειώ-
σῃ ἡ Γ'. πρᾶξις διὰ νὰ προφθᾶσωμεν βαγόνι.

Μαργιόλος.

ΦΡΟΥ—ΦΡΟΥ.

(Συνέχεια τῶν ἀστυνομικῶν.)

Ἐὰν ἡ εὐλογία εἶναι εἰς ὕψειν, ἡ εὐκλοπία τοῦ κ.
Κοσονάκου εἶναι εἰς ἐπίτασιν. Προχθὲς τὴν νύκτα εἰς τὴν
γειτονίαν μας ἐκεῖ τρεῖς οἰκίαι προσεβλήθησαν ἀπὸ κρού-
σματα. Τοῦ Ἰσπανοῦ Πρέσβευς, παραπλεύρως τοῦ ὑπουρ-
γείου τῶν Στρατιωτικῶν, τοῦ κ. Χλωροῦ Ἐπιθεωρητοῦ
τῶν Δυσῶν καὶ τοῦ κ. Παρθενίου ὑπαλλήλου ἐν τῷ ὑπουρ-
γείῳ τῆς Παιδείας. Κατὰ σύμπτωσιν καὶ οἱ τρεῖς προσ-
εβλήθεντες ἦσαν ἐν ὑπουργήμασι. Καὶ εἴχαμε πλέον τὴν
νύκτα κουμπარიὰν, ἐρόδους στρατιωτικῶν, τρεξίματα
κλητῆρων, πηδήματα κλεπτῶν ἀπὸ ταράτσαις, ἀνασκα-
φὰς τὸ πρῶτ' μήπως εὐρεθοῦν οἱ κλέπται κάτω ἀπὸ τὰ
χώματα καὶ τόσα ἄλλα νόστιμα πράγματα. Τώρα μάλι-
στα ποῦ σηκώθηκαν αἱ νυκτοφυλακαὶ, κάθε σπῆτι πι-
στεύομεν νὰ ἔχῃ καὶ τὸ κρούσμα του. Πέρυσι τύπον κυ-
λιακόν, φέτος τύπον κλεπτικόν!

Καὶ μία συμβουλὴν τῆς στιγμῆς. Οἱ ἐνοικιάζοντες ἡ
ἐνοικιάσαντες οἰκίας, τίποτε ἄλλο μὴν κυττάζετε εἰμὴ
ἀσφάλειαν κλείθρων, θυρῶν, παραθύρων. Ὅλαι αἱ οἰκίαι

ἐν Ἀθήναις εἶναι ἐκτισμέναι διὰ τιμίους ἀνθρώπους· εἰς
τὸ ἐξῆς πρέπει νὰ μετασκευασθῶσι διὰ τοὺς Ἀλεξανδρι-
νοὺς καὶ τοὺς λοιποὺς παστρικοὺς.

ΤΙ ΝΑ ΚΑΝΗΣ, ΓΙΑ ΝΑ ΚΑΝΗΣ ΚΑΚΟ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ.

Εἰς νεωστὶ πηρασημοφορηθέντα.

Τοῦ πιάνεις τὸ χέρι, τοῦ τὸ σφίγγεις θερμὰ θερμὰ, καὶ
ἀπὸ μέσ' ἀπὸ τὴν καρδίαν σου τοῦ λές:

— Ἄ! τέλος πάντων, νὰ κ' ἕνα παράσημο ποῦ δὲν ἐ-
δόθη οὔτε εἰς κἀνένα βλάκα, οὔτε εἰς κἀνένα παληάνθρω-
πον. Ἔτσι νὰ ἐξακολουθήσῃ αὐτὸ νὰ γίνεται κἀπου κἀ-
που, σὲ καμμιὰ εἰκοσιπενταρὶὰ χρόνια θὰμποροῦν νὰ
φέρουν παράσημο τίμιοι ἄνθρωποι.

Εἰς νεόνυμφον.

Τοῦ προσφέρετε τὰ συνήθη συγχαρητήρια· τοῦ κάμνετε
ὅσουςμπορεῖτε ἐπαίνους γιὰ τὴ γυναῖκά του, τοῦ ἐκφρά-
ζεσθε τὰς θερμότερας εὐχὰς, καὶ ἔπειτα, μὲ τρόπο, ἀπά-
νω σ' τὴν ὀμιλίαν, τοῦ λέτε:

— Ἐπειτα, σὲ ξεύρω· εἶσαι προσωποποιημένη εὐγέ-
νεια· καὶ νὰ σῶλθῃ τυχὸν τίποτε σ' τὸ κεφάλι, κἀνὲν
δυστύχημα ὅπως τὰ λένε σ' τὸν κόσμον, ἐνῷ ἐγὼ αὐτὰ τὰ
πράγματα τὰ θεωρῶ συνήθη περιστατικὰ τοῦ οἰκογενεια-
κοῦ βίου, δὲν θὰ θελήσῃς νὰ σηκώσῃς τὸν κόσμον σ' τὸ πο-
δάρι. Σὲ ξεύρω, σὲ ξεύρω!

Τοῦ ξανασφίγγεις τὸ χέρι καὶ φεύγεις, ἀφίνων τὸν
δυστυχῆ πλήρη μαγύρων σκέψεων

Εἰς τὸν σιδηροδρομικόν.

Εἰσέρχεσαι εἰς τὸ πλέον παραγεμισμένον βαγόνι· κλα-
λαρεῖς τὴν χειρότερη λίμα μεταξὺ ὀκτῶ ἢ δέκα ἐπιβα-
τῶν. Ἀρχίζεις ὀμιλίαν δυνατὰ καὶ ἅμα τὸν δῆς ὅτι πῆ-
ρε φόρα, ἐκλέγεις τὴν ὥρα ποῦ ὁ σιδηροδρομὸς περνᾷ
κἀνένα δύσκολο μέρος, κἀνένα βράχο ἢ κἀνένα γροφύρι
καὶ βγάζεις ἀπὸ τὴν τσέπη σου, ἕνα χαρτί τεμπράτο, τὸ
ὁποῖον ὑποδεικνύων λέγεις:

— Εἶναι ἡ διαθήκη μου!

Ἡ λίμα δὲν θὰ λείψῃ νὰ σ' ἐρωτήσῃ:

— Καὶ τὴν φέρεις πάντοτε μαζί σου;

— Ἄ! σ' αὐτὴν τὴν γραμμὴν πάντοτε. Τὴν πέρασα
τόσαις φοραῖς καὶ δὲν ἔπαθα τίποτε. Εἶχα φαίνεται τύχη·
αὐτὴν τὴν φορὰν ὅμως... εἶναι ἡ δεκάτη τρίτη, ὁ δεκα-
τρία δὲν μ' ἄρεσει διόλου.

Εἶσαι παρὰ βέβαιος ὅτι ἐκ τῶν ὀκτῶ ἐπιβατῶν οἱ ἐ-
πτάμισυ, εἶναι μισοπεθαμμένοι ἀπὸ φόβον.

Καπνὰ—σπίρτα.

Διαλέγεις τὰ χειρότερα τσιγάρα, τὰ προξενούντα
πονοκέφαλον, τὰ φέρεις πάντοτε ἐπάνω σου, χωρὶς ἐν-